

УДК 378.147.227

ПРОБЛЕМИ УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ ШЛЯХОМ ДОЛАННЯ СТРАХІВ ТА НЕВПЕВЕНОСТІ

Бабій Анна Олександрівна,
*здобувач вищої освіти спеціальності 204
«Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,
Миколаївський національний аграрний університет*

У сучасному світі психологічні навантаження на людину зросли, практично щодня їй доводиться приймати відповідальні рішення в ситуації невизначеності, перевантаження або дефіцит інформації, яка існує навколо людини, що часто призводить його до стресу. Така ситуація характерна і для освітньої діяльності студента: правильний чи помилковий його вибір, на мій погляд, багато в чому залежить від наявності у неї впевненості в собі.

Метою є обґрунтування взаємозв'язку і взаємозалежності впевненості в собі як властивості особистості студентів в контексті сенсожиттєвих орієнтацій. Завдання полягає у виявленні та інтерпретації фактів, що свідчать про досягнення студентами конкретних показників. Інтерпретуючи «впевненість в собі» як здатність і готовність особистості студентів відстоювати свої права, активно захищати свою позицію, затверджуватися серед інших, підкреслюємо важливість цієї проблеми для демократизуючого і гуманізуючого суспільства, вітчизняної системи освіти, що реалізує особистісно орієнтовану модель, компетентний підхід у вищій освіті (Е. Зеер, А.К. Маркова, Л. В. Мітіна, А.Я. Найн, Л.А. Петровська А.В. Хуторський). Оволодіння компетенціями є метою,

процесом і результатом вищої освіти і воно досягне в «зоні найближчого розвитку» учня (Л.С.Виготський)[4].

Як вважає А. Лазарус, для розвитку впевненості в собі людині необхідно виробити такі вміння: просити про допомогу і звернутися з проханням, навчитися говорити «ні», організовувати спілкування (здатність починати, продовжувати, підтримати, або закінчувати розмову), вміння виявляти позитивні або негативні емоції або почуття. Тому, щоб розвинути впевненість в собі, необхідно удосконалювати навички впевненої поведінки, якісно оцінювати власні здібності та навички, що дозволяють виявляти соціальну сміливість у постановці нових цілей, завдань і проявляти ініціативу для їх досягнення, при цьому суб'єктивна позитивна оцінка особистості з боку значущих людей дуже необхідна.

Різні підходи до трактування поняття «упевненість особистості в собі» дозволили сформулювати правила впевненого людини. Впевнений в собі людина:1) несе відповідальність за свою поведінку, думки і емоції;2) не виправдовується і не дає ніяких пояснень за свою поведінку;3) може змінювати свої погляди;4) робити помилки і самостійно виправити їх;5) запитувати, вислуховувати розумні поради, але самому приймати рішення;6) не соромиться сказати «я не знаю»;7) не потребує сторонньої підтримки або схвалення;8) не боїться вступати нелогічно;9) не боїться сказати іншому «я тебе не розумію»;10) вважає за можливе сказати «мене це не хвилює», «це ваші проблеми».

Таким чином, впевненість особистості в собі – це комплексна характеристика людини, що включає в себе певні емоційні (відсутність тривожності і страху), поведінкові (певні навички соціальної поведінки) і якісні компоненти. Упевнена в собі особистість проявляє активність, наполегливість, соціальну сміливість в контактах і домагається поставлених цілей [1].

Впевненість в собі розвивається в різних сферах життєдіяльності людини, але, ми вважаємо, що більш усвідомлено в процесі професійного становлення. В цілому професійне становлення (від лат. Profiteor - оголошую своєю справою) – процес професійного навчання, освоєння професії і виконання професійної діяльності, спрямованої на самовизначення і вдосконалення особистості. Основною рушійною силою професійного становлення є прагнення особистості до комфортного для неї соціально-професійним статусом, до інтеграції в соціально-професійне середовище.

Його результатом є особистісно-професійна зрілість суб'єкта, надання йому сенсу своєї професійної діяльності. В кінцевому рахунку, професійне становлення – це шлях до самоактуалізації.

Всі основні причини невпевненості в собі особисті автори в тій чи іншій мірі пов'язують з проявом відповідальності точніше з її недостатнім проявом. У роботах вітчизняних психологів підкреслюється, що суттєвий вплив на прийняття відповідальності за успіх чи невдачу в сумісній діяльності надають рівень розвитку групи та її згуртованість, близькість ціннісних орієнтації емоційна ідентифікація, впевненість в собі та інші характеристики [2].

Список використаних джерел:

1. Маслова Т.М. Пилотажное исследование уверенности в себе студентов вуза // Постулат. /Т.М. Маслова 2017 №5 [Электронный ресурс]. <http://e-postulat.ru/index.php/Postulat/article/view/594/615>.
2. Муздыбаев К. Психология ответственности. /К. Муздыбаева. – Л: Наука, 2003. – 240с.
3. Левакова Т.В. Агрессия в педагогических отношениях. /Т. В. Левакова – Биробиджан: БГПИ, 2003. – 58 с.
4. Сериков В.В. Образование и личность. Теория и практика проектирования педагогических систем [Текст] / В.В. Сериков. – М.: Логос, 1999. – 272 с.

*Науковий керівник – доцент Веліховська А.Б.
Миколаївський національний аграрний університет*